

TUDOMÁNYOS KONFERENCIA**Scientific Conference****Kukoricát jövedelmezően
Négyszínhelyes országos konferencia 2009. február 11., 12.,
és 18., 19-én a kukoricáról**

Az AGROFÓRUM szakmai havi lap 2005-ben elindított egy fórum jellegű rendezvénysorozatot „Útkeresés” címmel.

Ennek volt újabb állomása, ezúttal a XVII. konferencia, amelynek témájául a kukoricatermesztés jövedelmi viszonyait, illetve a jövedelmezőség feltételeinek vizsgálatát és elemzését választottuk.

Választ kerestünk arra, hogy az egyes technológiai elemek jól vagy rosszul történő alkalmazásával, a fajtaválasztással mennyit nyerhetünk, vagy mennyit veszíthetünk. Kerestük a megoldásokat a változó piaci viszonyok között a termelői, kereskedői magatartásokra. Mindezt négy helyszínen: *Keszthelyen, Debrecenben, Mosonmagyaróváron és Szarvason*.

A konferencia ötletét és mottóját dr. 'Sigmond Eleknek a múlt század elején megfogalmazott és ma is időszerű – lényeglátó – gondolatai adták, mely szerint: „... a növények termelése szempontjából nem lehet az a fő cél, hogy maximális termést produkáljunk, hanem hogy maximális tiszta jövedelmet arassunk.” (dr. 'Sigmond Elek: 1930. A mezőgazdasági növények termelési tényezői. Szent István Társulat Könyvkiadó, Budapest).

Ez a nyolcvan évvel ezelőtt, az Országos Chemiai Intézet vezetője által írott – közgazdaságilag ma is időtálló – szentencia indított bennünket arra, hogy a tudomány és a gyakorlat kapcsolatára alapozva, együtt keressük a jövedelmező kukoricatermesztés technológia, és gazdasági megoldásait.

Társrendezőink a *Gabonatermesztők Országos Szövetsége, a Szekszárdi Növény Zrt., a FARMIT Agropoltál, valamint az adott város felsőoktatási intézménye*.

A program lényegében azonos volt valamennyi helyszínen:

- Az ország egyes régióinak, vagy a térségéhez tartozó régiók kukorica-termesztésének bemutatása.
- Mennyit nyerhetünk az okszerű tápanyag-gazdálkodással? – kérdeztük az oktatási intézmények szakembereitől.
- Mennyit veszíthetünk, ha nem jól választunk fajtát? – volt a következő témánk.
- Előadás hangzott el a precíziós gazdálkodás előnyeiről.
- Vizsgáltuk a kukoricatermesztés jövedelmezőségi viszonyait.
- Végül a gabonakereskedők részvételével megvitattuk, hogy milyen értékesítési stratégiák biztosíthatják a gazdák számára a legkedvezőbb bevételi lehetőségeket.

Azonos volt a program, de váltott előadókkal. Ahol helyben volt felkészült szakember, ott őt kértük fel az előadás megtartására.

Örömünkre szolgált, hogy az *MTA Növénytermesztési Bizottságának* tagjai közül többen is vállaltak előadást, illetve néhányan, mint intézményvezetők a konferenciák megnyitásával adtak rangot a rendezvénynek.

Keszthelyen *prof. Kocsis László* dékán-helyettes az intézmény oktatási feladatairól számolt be megemlítve, hogy az agrároktatás milyen, a kor követelményeihez igazodó tárgyakkal bővült. Debrecenben *prof. Nagy János* centrumelnök megnyitójában kiemelte, hogy az egyetem mindig szívesen látja a szakembereket és örömmel ad helyet minden olyan rendezvénynek, amely az agrárium érdekeit szolgálja. A rendelkezésére álló időt betartva azért a kukoricatermesztés sarkalatos problémáiról is szót ejtett, vagyis a termésingadozások mértékéről, amellyel egyúttal az utána következő előadások alaphangját is megadta. (Nem titkolt örömmel vettük az Agrofórum szakmai színvonalát méltató szavait. Ezúttal is köszönjük.) Mosonmagyaróváron *prof. Schmidt Rezső* dékán nyitotta meg a konferenciát. Kérésünket elfogadva bemutatta az egyetem Mezőgazdasági és Élelmiszertudományi Karának szervezetét, az oktatási stratégiát, a gazdaságképzés mellett az újabb szakok indításának igényét és okát. Itt is szívesen látott vendégek, illetve rendezőtársak voltunk, akárcsak Szarvason, ahol *Takácsné dr. Hájos Mária* dékánasszony megnyitójába ugyancsak sok információt sűrített. Beszámolt az intézmény új státusáról (Szent István Egyetem, Tessedik Sámuel Egyetemi Központ) az oktatási irányokról és a jövőbeni elképzelésekről. Említést tett a korábbi rendezvényeinkről és reményét fejezte ki, hogy Szarvason is hasonlóan sikeres lesz a konferencia, mint az előző helyszíneken.

A szigorú értelemben vett szakmai előadásokat a térségi kukoricatermesztésről Keszthelyen és Debrecenben *Lukács József*, a Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Központ osztályvezetője, illetve Mosonmagyaróváron *dr. Gergely István* tanszékvezető tartotta. *Dr. Széll Endre* akadályoztatása miatt, helyette *dr. Szél Sándor* ismertette Szarvason a Dél-alföldi régió meghatározó szerepét a kukoricatermesztésben.

A tápanyag-gazdálkodásnak mindenütt volt szakavatott művelője és előadója. Keszthelyen *prof. Kismányoky Tamás* tanszékvezető, Debrecenben *prof. Pépó Péter* tanszékvezető, Mosonmagyaróváron *dr. Kajdi Ferenc* egyetemi docens, Szarvason pedig *prof. Izsáki Zoltán* tanszékvezető. Köszönjük valamennyiük rangos előadását. Szinte egybehangzó megállapításuk volt, hogy a kukorica tápanyagigényét a talajvizsgálatokra alapozott, harmonikus tápanyagellátással lehet csak biztosítani, ami egyben a jövedelmezőségnek is feltétele.

A fajtaválasztás kérdését, az államilag elismert fajtákkal végzett tájkísérletek alapján elemezte *Petőházi Tamás*, a Gabonatermesztők Országos Szövetségének főtitkára. Mennyit veszíthetünk, ha nem jól választunk fajtát? Kérdésre a válasz: akár százezer Ft-ot is meghaladó lehet a veszteségünk, ha nem figyelünk az adott tájban elérhető terméseredményekre, a fajták tenyészidejére, a vízleadás ütemére, a szárszilárdságra és még néhány agronómiailag fontos termés-elemre.

Osztatlan sikert könyvelhetett el mindenütt *prof. Reisinger Péter* tanszékvezető, aki valamennyi helyszínen a precíziós gazdálkodás előnyeiről beszélt. Óriási tartalékok vannak ebben a ma még kuriózum számba menő technológiában, amely a vetéstől kezdve, a gyomirtáson keresztül, a tápanyag-gazdálkodással folytatva, olyan ökonómiailag is megalapozott megoldásokat kínál, amelyek a jövő mezőgazdaságát forradalmasíthatják.

Hasonló érdeklődés fogadta *dr. Potori Norbert* osztályvezető előadását, aki az Agrárgazdasági Kutató Intézetben végzett kutatások eredményeként a kukoricatermesztés jövedelmezőségének közgazdasági feltételeit elemezte. Beszélt a kereskedelmi lehetőségekről és korlátokról, a szállítási költségek meghatározó szerepéről. Bemutatta a változó költségek alakulását az elmúlt évek viszonylatában, amelyek eldönthetik, hogy milyen termésszint mellett beszélhetünk jövedelmező kukoricatermesztésről.

Az Útkeresés rendezvénysorozat utolsó programját *dr. Csibor István* a Szekszárdi Növény Zrt. igazgatója vezette, amelyen a „fórum” hagyományait követve megszólaltak a kereskedelem képviselői és a termelők. Csibor dr. beszélgető

partnere a kereskedelem oldaláról Keszthelyen és Szarvason *Bidló Gábor* ügyvezető volt, a Hungária Gabona Kft. képviselőjében. Debrecenben *Otrok György* a Concordia Kereskedőház Kft. ügyvezetője beszélt a kereskedői magatartásról és a javasolt termelői stratégiákról. Mosonmagyaróváron *Kiss Péter* a Töepfer Magyarország Kft. ügyvezetője ismertette – a céget is bemutatva – azt a kereskedelempolitikát, amely ebben a bizonytalan piaci helyzetben a legcélravezetőbb.

A kereskedők közel azonos stratégiát javasoltak a termelőknek, vagyis az áru egyharmadát eladni, amikor az ár kedvezőnek tűnik. A másik harmadot fix árra célszerű leszerződni, amely ad egy értékesítési biztonságot, és a harmadik harmadot tárolni, amelyet akkor kell eladni, amikor az árak a piaci kereslet következtében kedvező irányt vesznek.

A termelők kérdeztek is, hallgattak is. Mindenütt a bizonytalan jövő árnyékolta be a rendezvények hangulatát. Mi lesz a készletekkel? Mozdulnak-e az árak? Kell-e egyáltalán a kukorica, amikor mindenütt túltermelés volt 2008-ban? Ha nem tudjuk a választ, akkor adódik a következő kérdés: mennyi kukoricát vessünk tavasszal?

Ha ugyanannyit, akkor esetleg tetézzük a gondjainkat. Ha csökkentjük a területet, akkor mit vessünk helyette? Voltak felvetések: fehérjenövényeket stb.

Ezeknek ismerjük számtalan előnyét, csak éppen – több évtized óta – ez irányban mégsem mozdultunk. Nem vitt rá bennünket a kényszer.

Abban azért mégiscsak egyetértés volt, hogy kukoricát igenis akarunk termelni, legalábbis a vetésterület meghatározó hányadán.

Erre vagyunk berendezkedve és ráhangolódva is.

Egyet azonban világosan kell látni: *termelni csak jövedelmezően szabad*. Ehhez szerettünk volna konferenciasorozatunkkal hozzájárulni.

Végezetül köszönettel tartozik az AGROFÓRUM munkatársai nevében is, valamennyi előadónak és résztvevőnek a rendezvénysorozat moderátora

Dr. Bódis László